

ГЛАВНА ПРОКУРАТУРА
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

№ 11573

г-н М. Косев
27.10.93

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ЕД № 37/р.р. 1993 г.

Дата 24.10.1993 г.

26.10. 1993 г.

20

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПО К.Д. № 19/1993 г.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

По образуваното к.д. № 19/1993 г. изразявам следното становище както по допустимостта, така и по същество на искането на 52 депутати за тълкуването на чл.117, ал.3 от Конституцията и на Глава шеста от Конституцията, относно въпроса дали Конституционният съд е институция в рамките на съдебната власт.

I. 1. Конституционният съд на Република България обсъждайки конституционносъобразността на чл.10, т.8 от ЗВСС /§ 4, т.9 от ЗИДЗВСС/ с решението си по к.д. № 30/91 г. по същество е тълкувал разпоредбата на чл.117, ал.3 от Конституцията. В мотивите към решението е изяснено, че съдебната власт е на бюджетна издръжка, посочен е реда и компетентните органи за изготвяне на проектобюджета и за извършване на промени в същия.

Въпросите на изпълнението на бюджета на съдебната власт се решават съобразно действащия Закон за изпълнение на бюджета и Закона за държавния бюджет в сила за съответната година. В тази насока трябва да се има предвид, че бюджетът на

СЪДЕБНАТА ВЛАСТ СЕ ИЗПЪЛНЯВА ПО ВЕДОМСТВА /чл.3, ал.2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 1993 г./ и последните се явяват разпоредители с одобрените от закона размери на разходи.

Въпросът за приходите на бюджета на съдебната власт се урежда със Закона за държавните такси и с подзаконови актове. Законодателното уреждане на тази материя не е свързано с текста на чл.117, ал.3 от Конституцията.

С оглед на изложеното Конституционният съд вече е тълкувал чл.117, ал.3 от конституцията, поради което искането за тълкуване е недопустимо.

2. Изложеното дава основание да се направи извода, че по същество на двата поставени въпроса не може да се отговори при тълкуване на чл.117, ал.3 от конституцията.

По въпроса кой е разпоредител с бюджета адресатите са няколко, видно от чл.3, ал.2 от ЗДБ за 1993 г. Твърдение, че този законов текст противоречи на Конституцията няма. За изпълнението му е издадано съвместно окръжно на Министерство на финансите и БНБ, съгласувано с Висшия съдебен съвет.

По този въпрос се е произнесъл с решение от м.юни т.г. и Министерският съвет, приемайки законопроект за устройство на държавния бюджет. В проекта се регламентира самостоятелността на бюджета на съдебната власт и компетентността на ВСС.

Твърдението, че бюджетът на съдебната власт следва

да се изпълнява от Министерския съвет, респ. Министерство на правосъдието, противоречи на прогласената разделеност на властите и независимостта на съдебната власт /чл. 118 и чл. 117, ал.2/. Една от гаранциите за спазване на тези конституционни принципи е регламентирана в чл.117, ал.3 от Конституцията за самостоятелност на бюджета на съдебната власт.

II. На основание чл.19, ал.1 от ЗКС не следва да се допусне разглеждането на поставения въпрос за Конституционния съд. Независимо от дадената възможност на предявителите на искането не е уточнено кои текстове от Глава шеста пораждат необходимост от тълкуване. В цитираните чл.117, ал.1, чл.121 и чл.122 не се споменава въобще Конституционния съд. Самите предявители на искането стигат до извода, уреден в чл.133 от Конституцията, че органи на съдебната власт са ВСС, съдилищата, прокуратурата и следствието, чиято дейност следва да се уреди с общ устройствен закон. Такъв, наименован Закон за устройство на съдебната власт, частично е приет на второ четене от Народното събрание.

Независимо от горното Конституционният съд е институция извън трите власти. Основание за това дава както отделната уредба в Конституцията, така и нейната компетентност.

С УВАЖЕНИЕ,

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

/И. ПАТАРЧЕВ/